

Svar på Remiss från .SE angående Alternativt Tviste Förfarande

Frobbit! lämnar härmed sina synpunkter på .SE remiss angående Alternativt TvisteFörfarande (ATF). .SE ställde i remissen ett antal frågor och de berörs var och en i det följande.

.SE arbetar under de villkor som Lagen (2006:24) om nationella toppdomäner för Sverige på Internet ställer och i den villkoras att .SE skall tillhandahålla ett tvistelösningsproblem.

Frobbit! har en kluven inställning till lagens krav. Domännamnsmarknaden är en ny företeelse och det har ännu inte utvecklats någon praxis för vad för typ av reglering som domännamnsregistrering eventuellt kan behövas. I Sverige såväl som internationellt pågår ett antal försök, det diskuteras varianter, olika nationer har olika uppfattningar, kultur i olika länder ger olika förutsättningar osv.

Den förhärskande uppfattningen bland alla som arbetar med domännamn är dock att man vill ha en seriös marknad, där alla vet vilka spelregler som gäller och där de som bryter mot reglerna skall få sitt straff. Dvs – det är ingen skillnad mot hur övriga fenomen i samhället fungerar.

Ett av problemen som finns är att det råder olika uppfattning om vem som ska få registrera vad och på vilka villkor. Genom ändringen i regler 2003 så togs förprovning bort och en modell med ren efterprovning infördes. Efterprovningen kan göras genom en ATF eller genom domstol. Till dags dato finns, såvitt Frobbit! känner till, inte någon avgjord domännamnstvist i domstol.

Röster har dock höjts för att förprovning skall återinföras för vissa teckenkombinationer.

De erfarenheter av förprovning som Frobbit! har visar att det inte är en framgångsrik modell. Påhittigheten i hur man ska komma runt är alltför stor och det får till följd att systemet imploderar.

Enda möjligheten är att föra upp ett antal teckenkombinationer/domännamn på spärrlistan och dessa kan då inte registreras av annat än med godkännande av den part som fick dem spärrade. Ett sådant system måste dock hanteras med försiktighet så spärrlistan inte blir för lång och att möjligheten till utveckling av företagsamhet hämmas.

Man måste också i det sammanhanget vara medveten om att det finns knappt 300 ytterligare toppdomäner och vi i Sverige har inga möjligheter att få vår spärrlista införd i de andra toppdomänerna. Till sist ska det påpekas att det i den lösning för EPP (kommunikationen mellan Registry och Registrar) som används i Sverige **inte** finns någon möjlighet att ha ett sådan manuellt godkännande av registreringen om godkännandet skall ske på Registry-sidan av kommunikationen.

När man 2003 bestämde sig för att gå till enbart efterprövning så ställde det också krav på att det fanns ett fungerande tvistelösningssystem och 2004 kom lagen med krav på detsamma.

Frobbit! kluvenhet till lagens krav går tillbaka på vår inställning att ett toppdomäns registry skall utföra de uppgifter som är ett registrys grunduppgifter (teknisk hantering av zonfilen 24/7/365). Ett registry skall inte utföra uppgifter som ligger utanför dess kompetensområde eller som kan göras bättre av andra instanser i samhället. Sedan långt före Internets tillkomst har samhället ägnat sig åt att lösa tvister och för det har domstolsväsendet utvecklats och jurist/advokatycket fått status. Dessutom finns alternativa tvistlösningsprocesser för andra delar av samhället, genom tex Stockholms Handelskammars skiljedomsinstitut. Med det resonemanget skulle domännamnsvister också avgöras av domstolar och/eller de andra alternativa tvistlösningsprocesser som utvecklats över åren och inte av .SE eller något annat registry.

Dock, vi har att göra med ett nytt samhällsfenomen och som ställer mycket av de gamla invanda mönstren på kant. Domännamn är vare sig varumärken eller firmor – även om de kan vara det – domännamn är så mycket mer. Det går inte att trycka in domännamn i varumärkeslagar, fimalagar eller andra lagar som ger skydd åt vissa ord/yrkestitlar/mm – det stämmer helt enkelt inte.

Hur domännamn skall hanteras i förhållande till gamla invanda mönster är något som vårt samhälle ännu inte hittat lösningen på. Det behövs dessutom fortfarande utbildning om vad domännamn är. Långt ifrån alla medborgare i vårt samhälle vet det ännu.

Av den anledningen tror Frobbit! att det är bra med en ATF som är flexibel och som kan användas för att utforma någon form av struktur till vad som är tillåtet/inte tillåtet när det gäller domännamn. Och med en möjlighet att alltid gå till domstol eller annan tvistlösning om någondera parten så tycker.

Vad vi nu behöver är en utveckling av dagens ATF så att den kan möta de krav som uppkommit under 2009, ha den flexibilitet som krävs för att utvecklas men ändå ge en tydlighet om vad som är acceptabelt respektive inte acceptabelt.

Frobbit! vill också förtydliga att när vi säger domännamn så menar vi enbart domännamnet – inte användningen av det. För genom sin användning kan ett till synes harmlöst domännamn komma i annan dager samt vice versa.

Lövestad den 26 november 2009

Eva Frölich
VD Frobbit AB

Frobbit!s svar på remissens frågor

Lagen (2006:24) om nationella toppdomäner för Sverige på Internet ställer krav på "ett effektivt förfarande för lösning av tvister om tilldelning av domännamn". För att inhämta synpunkter från berörda intressenter ber vi er att besvara nedanstående frågor.

1. Anser Du/Ditt företag att ATF fungerar väl för det syftet det är avsett för, det vill säga att på ett effektivt och rättsäkert sätt avgöra klara fall av missbruk?

Innan det går att avgöra om dagens ATF fungerar väl så måste man då definiera vad som menas med inte bara **klara fall av missbruk** utan **missbruk**.

Ur vems perspektiv definierar man vad missbruk är? Har alla i vårt samhälle samma uppfattning om var missbruk är?

Är det missbruk att registrera felstavningar? Är alla felstavningar i så fall missbruk eller finns det undantag?

Är det missbruk att bevaka nyregistrerade firmor hos Bolagsverket för att snabbt registrera motsvarande domännamn och därefter sälja till det nybildade bolaget? Gör det skillnad om man innan domännamnet säljs också har gjort ett skal till websida som man säljer tillsammans med domännamnet?

Är det missbruk att registrera stora mängder i syfte att sälja dem vidare? Är alla vidareförsäljningar i så fall missbruk eller var går gränsen?

Skall man ta hänsyn till användningen som rekvisit 2 antyder så får begreppet missbruk en annan mening än om man enbart tittar på domännamnet. Är det användningen av ett domännamn som skall bedömas eller är det själva domännamnet?

Av vilken anledning skall en ATF enbart ta hänsyn till klara missbruk? Andra typer av missbruk är då hänvisade till domstol och där har vi hittills inte sett några fall. Detta kan tolkas som att domännamnstvister idag till stor del löses utanför ATF och domstolar.

Frobbit!s uppfattning är att ett domännamn i sig mycket sällan kan missbrukas. Det är i kombination med användning som missbruk kan uppstå.

Skall en ATF ta hänsyn till användning i kombination med domännamn eller enbart domännamn?

Fall där enbart användning av domännamn är lagvidrigt måste redan idag täckas in av traditionella tvistelösningssystem och beivras som sådana.

2. Anser Du/Ditt företag att de frågor (tvister) som idag kan prövas inom ramen för ATF är tillräckliga eller bör fler typer av frågor kunna prövas? Om du anser att fler typer av frågor bör kunna prövas, vilka typer av frågor är det då? Vilka frågor som i dag ligger som grund för en ATF kan man läsa om på <http://www.iis.se/domaner/tvistlosningatf/reglerna-bakom-atf/>.

På länken som hänvisas till i frågan hittar man inte den tänkta informationen. Frobbit! har därför förutsatt att det som åsyftas är det som återfinns på <http://www.iis.se/domaner/tvistlosning-atf/reglerna-bakom-atf/>.

På sidan finns länk till Förfaranderegler för ATF (http://www.iis.se/docs/atf_ffregler.pdf). Dessa innehåller dock enbart instruktioner för hur processen för en ATF går till. De innehåller inga riktlinjer för vad som är tillåtet eller inte. Vad som är tillåtet är nedtecknat i Registreringsvillkoren http://www.iis.se/docs/Registreringsvillkor_sv.pdf. Registreringsvillkoren som helhet ställer villkoren för en domännamnsregistrering och punkt 6.4 ger grunden för de tre rekvisit som sedan återfinns på <http://www.iis.se/domaner/tvistlosning-atf/>.

Dagens ATF har tre rekvisit som måste vara uppfyllda för att en Sökande skall ha en chans att vinna tvisten:

- Sökanden måste ha en rättighet (t ex varumärke eller firma) med giltighet i Sverige.
- Innehavaren av domännamnet ska ha handlat i ond tro när han registrerade eller använde domännamnet
- Innehavaren ska inte heller ha en rätt eller ett berättigat intresse till domännamnet.

Rekvisit 1 tar i praktiken enbart sikte på varumärken och firmor. Domännamn är dock mycket mer än varumärken och firmor.

I Rekvisit 2 tar man in bedömningen av användningen av domännamnet. Det kan mycket väl finnas domännamn som används så det kan skada en person/företag men där rekvisit 1 och/eller 3 inte är uppfyllt. Systematiseras det kan man tala om missbruk. Det tar dagens ATF inte hänsyn till.

Eftersom dagens ATF kräver att alla tre rekvisiten måste vara uppfyllda för att Sökanden ska bli lyckosam är det många tvister som inte kommer till en ATF.

Ett exempel på tvister som inte kommer till en ATF är när två olika bolag har näraliggande firmor. Firmor som har godkänts av Bolagsverket. Det kan röra likhet i stavning (Netnod AB / Netnode AB) eller med ett geografiskt tillägg till firmadominanten (XXX i Malmö AB / XXX i Piteå AB). Denna typ av tvister är exempel på när traditionellt sätt att ange firmor är på kollisionkurs med domännamnsvärlden. Det fungerade före Internets entré i våra liv men ställer idag till problem och förorsakar

tvister. Tvister som idag inte har någon naturlig hemvist för var de ska lösas och därför antingen lämnas olösta eller görs upp i godo tillsammans med en påse pengar.

Om ATF skall uppfylla lagens intentioner så borde den ta sikte på samtliga tvister som kan uppstå. Det är förvisso svårt eftersom vi inte har kännedom om alla olika typer av tvister som finns och som kan komma i dagen om möjligheten öppnas.

3. Anser Du/Ditt företag att reglerna för ATF är utformade på ett lättförståeligt och ändamålsenligt sätt eller bör reglerna förtydligas eller ändras? Om så är fallet, på vilket sätt bör ändringen utformas?

Reglerna måste skrivas så att de som funderar på en ATF förstår dem. Det måste vara tydligt var man hittar det som gäller, att Registreringsvillkoren är rättesnöret. Om ytterligare regler gäller så måste det finnas tydliga hänvisningar till var man hittar dem.

De rekvisit som finns på <http://www.iis.se/domaner/tvistlosning-atf/> återfinns inte med tydlighet i Registreringsvillkoren. Det är förvirrande för den enskilde innehavaren som läser Registreringsvillkoren och inte hittar till .SE webbsite.

Det är också viktigt att det skrivs på ett språk som den vanlige innehavaren förstår och inte på juristsvenska.

4. .SE informerar om ATF på sin webbplats (<http://www.iis.se/domaner/tvistlosningatf/>).

Anser Du/Ditt företag att informationen är tillräckligt tydlig och innehållsrik, eller bör mer omfattande och tydligare information ges? Utveckla gärna.

Återigen hänvisas till sida som inte handlar om ATF. Frobbit! förutsätter att den URL som avses är <http://www.iis.se/domaner/tvistlosning-atf/>.

Det saknas på sidan helt information om Registreringsvillkorens betydelse.

Idag avgörs enbart klara fall av missbruk. Om en potentiell Sökanden skall kunna bilda sig en uppfattning om huruvida han/hon har en möjlighet så måste det från informationen gå att bilda sig en uppfattning inte bara om vad som är missbruk utan vad som är klara fall av missbruk.

Generellt kan sägas att informationen skall vara utformad för att möta de som kan vilja göra en ATF. Därför måste den utformas för att ge korrekt information både om vad som gäller, var information kan hittas och hur processen ser ut.

5. Idag kostar det 10 000 kronor inklusive moms för en ansökan om tvistlösning där beslut fattas av en (1) tvistlösare, väljer man tre (3) tvistlösare är kostnaden 20 000 kronor inklusive moms. Om sökanden vinner ett ATF-ärende får denne tillbaka halva ansökningsavgiften. Vad anser Du/Ditt företag om ansökningsavgiftens storlek? Är dagens nivå lagom för att säkerställa syftet med ATF eller är nivån för hög/låg?

Med de nivåer som råder finns det inga möjligheter för privatpersoner att söka om ATF. Till de kostnader som .SE tar så tillkommer dessutom kostnader för att skriva ansökan och det behövs idag hjälp av jurist för att göra. Och jurister har en relativt hög timtaxa. Det blir orimligt för privatpersoner.

Även för mindre, kanske nystartade, företag är kostnaden hög och gör att de avhåller sig från att initiera en ATF. De löser sitt behov av domäner på annat sätt. Om inget annat alternativ finns så går de till en annan toppdomän.

Frobbit! har kunder som skulle vilja göra en ATF, men kostnaden är för hög för att det ska vara möjligt för dem.

Vi skall också komma ihåg att vi i Sverige generellt inte använder oss av civilrättsliga processer, jämfört med tex USA. Meningen är dessutom att ATF och motsvarande skall vara förenklade tvistlösningsförfaranden, som skall göra det enkelt för alla inblandade. Att höja pris, eller på andra sätt försvåra processen kommer ha motsatt effekt mot ATF ursprungliga målsättning.

Frobbit! har dessutom inte förstått av vilken anledning 50% av avgiften betalas tillbaka om Sökanden vinner tvisten. Är kostnaden för tvistelösningen olika beroende på om Sökande vinner eller förlorar? Det kanske finns en mycket bra anledning, men den framgår inte och skulle behöva förklaras.

6. PTS föreslog i sin rapport som kom i mars i år (PTS-ER-2009:17) att den som förlorar ett tvistlösningsförfarande ska stå för alla kostnader (samtliga avgifter) precis som en tappande part normalt får göra i en rättstvist. Vem anser Du/Ditt företag är den som ska bära hela kostnaden för ansökningsavgiften, den som ansöker eller den som förlorar ett ärende? Tror Du/Ditt företag att en innehavare (motpart) i större utsträckning skulle medge en ansökan om ATF om det fanns en risk för innehavaren att få bära kostnaden för ansökningsavgiften? Kommentera gärna.

Frobbit! har ingen uppfattning om vem som bör begära kostnaden.

Dock så anser vi att om man ska lägga kostnaden på förlorande part så ska det inte finnas två kostnadsalternativ beroende på antalet tvistelösare, och där förlorande part inte är den som väljer alternativ.

7. Inom vissa andra toppdomäner har man även infört ett annat förfarande än en ATF, med en lägre kostnad och där endast en snabb och summarisk bedömning görs, till exempel avseende registreringar som uppenbart snyltar på annans välkända varumärke. Ett sådant förfarande skulle fortfarande mynna ut i ett bindande beslut, men med möjlighet till överklagande till nuvarande ATF. Anser Du/Ditt företag att ett sådant förfarande skulle fylla en funktion? Vad anser Du/Ditt företag i så fall är en rimlig kostnad för ett summariskt förfarande?

Frobbit!s grundinställning är, som redan sagts ovan, att ett registry skall koncentrera sig på det som är ett registrys grunduppgift. Och till det hör inte att lösa tvister. Därmed så bör ett registry avhålla sig från att gå in i några som helst bedömande uppgifter gällande ett domännamn. Om Registriet gör "fel" bedömning kan det få mycket negativa konsekvenser för registriet.

Vi kan göra en jämförelse med PTS nyligen tillbakadragna yttrande om "bank". PTS var tvungna att dra tillbaka yttrandet bland annat pga bristande konsekvensanalys. Ett registry som gör motsvarande felaktiga bedömning kommer ha mycket svårt att ta sig ur den situationen med sin trovärdighet i behåll.

Om ett motsvarande förfarande med snabb, summarisk bedömning skall införas i Sverige så bör det hanteras av en instans utanför .SE. Eventuellt kan även ATF flyttas till denna instans. I tidigare diskussioner om hur domännamnstvister skall lösas har det funderat på om Stockholms Handelskammare skulle kunna ta rollen som tvistelösare. De har, om Frobbit! är rätt underrättade, avböjt. Tanken att flytta all tvistelösning gällande domännamn utanför .SE är dock en tanke som Frobbit! tror ska diskuteras igen. Det kan göras utan att lagens påbud åsidosätts.

8. .SE skulle kunna införa frivillig medling som ett alternativ och komplement till ATF. En medlare kommer exempelvis att kunna förklara reglerna ingående så att parten/parterna kan bedöma chanserna och riskerna med att gå vidare till ATF innan han eller hon ansöker. Medlaren fattar inte beslut i ärendet men kan ge balanserade råd. Anser ni att .SE ska införa en frivillig medling? Vad anser Du/ditt företag i så fall är en rimlig kostnad för medlingen?

Nej, .SE ska avhålla sig från att ta på sig något annat än rena registryuppgifter.

9. När en part yrkar på att domännamnet ska avregistreras släpps domännamnet efter en tid fritt för nyregistrering igen. Om domännamnet i stället alltid skulle överföras till sökanden i ATF står det denne fritt att bestämma om domännamnet ska avregistreras eller förnyas. Anser Du/Ditt företag att alternativet att en part kan yrka på avregistrering av ett domännamn efter ATF bör slopas för att förhindra att domännamnet efter en tid släpps fritt för nyregistrering?

Löser man Sökandens problem om domännamnet avregistreras för att därför kunna nyregistreras efter en tid?

Av vilken anledning genomgår Sökanden en ATF om Sökanden riskerar att stå inför samma problem en tid senare?

Frobbit! ser inte att det löser något problem om domännamnet efter en tvist kan nyregistreras igen.

10. Anser Du/Ditt företag att .SE bör införa möjligheten för en part att vid ansökan om ATF begära att det omtvistade domännamnet ska spärras för nyregistrering, vilket skulle innebära att domännamnet läggs till en spärrlista för viss tid? Om så, hur länge ska en sådan spärr gälla?

Nej, det finns risk för missbruk. Beroende på kostnaden och regler för en ATF så kan det sättas i system av Sökanden för att eventuellt därmed också hindra konkurrenter. Om ett domännamn inte ska kunna registreras för annat än viss part så får den parten registrera domänen.

Det finns också en risk för att spärrlistorna då sväller och med tiden blir ohanterligt stora. Det kan dessutom finnas domännamn som mycket väl skulle kunna registreras för någon part efter en tid. Vem skall då avgöra vilka domännamn det rör sig om, vilka grunder som gäller, när tid är att släppa dem, etc? Det behövs i så fall ett regelverk för hur släppa domäner från spärrlistan.

Vi ska undvika att införa något som enbart leder till snåriga regler och utökar svårigheterna att veta vad som går att registrera av vem och varför.

Om dagens spärrlistor skall utökas så skall det göras i särskild ordning, i samarbete med de parter som så anser och efter att Local Internet Community har fått säga sin mening genom ett remissförfarande.

I det numera så omdiskuterade bank-fallet så skulle bankerna kanske, med stöd av det firmaskydd som "bank" har kunna få, producera en lista med domännamn som skall vara spärrade för andra än dem själva. Inför man en sådan ordning så skall man vara medveten om att det finns andra skyddsvärda ord, tex vissa yrkestitlar, där samma krav kan tänkas komma. Innan man inför en utökad spärrlista så bör man göra en utredning om vilka ord som har skyddsvärde och vilka mängder det rör sig om. Den utredningen bör också beröra hur ett dylikt beslut i Sverige kan påverka internationellt.

11. Avslutningsvis, är det någon del av ATF som Du/Ditt företag anser bör förändras i anledning av detta, eller i övrigt? Kommentera gärna.

Frobbit! är medvetna om att Topppdomänslagen kräver att .SE skall ha en ATF. Frobbit! skulle dock vilja att det görs en omvärdering av Topppdomänslagen på den punkten och att det utreds om inte den uppgiften skall fräntas .SE och läggas på de instanser i samhället som sedan länge är specialiserade på att avgöra tvister.

Dagens ATF tar inte hänsyn till alla typer tvister som uppstår. Andra typer avgörs på annat sätt. De skulle kunna avgöras i domstol men än så länge har ingen tvist avgjorts i domstol.

Det finns också en relativt livlig andrahandsmarknad med domäner. En del av denna rör domäner som skulle kunna avgöras genom en ATF. Men parterna väljer att göra upp i godo istället och med ett pris som är relaterat till kostnaden för en ATF. Det blir en uppgörelse som båda parter tjänar på, både rent ekonomiskt och vad gäller arbetsinsats.

Den fråga som bör ställas är om .SE genom hur ATF är utformad uppmuntrar till denna andrahandsmarknad? Vad har det för betydelse att .SE styr priset? Är bra eller dåligt? Är det förenligt med .SE's roll som förvaltare av en nationell resurs att styra priset?

Likaså bör man inför en förändring av ATF också studera vilka konsekvenser det får för andrahandsmarknaden? På vilket sett den kan komma att utvecklas och om det är positivt eller negativt för samhället.

”Bank” som del av domännamn

För att få ett bättre underlag till om en specialreglering ska omgärda ordet ”bank” i domännamn önskar .SE svar på följande frågor:

1. Anser Du/Ditt företag att det är ett problem eller en risk med att vem som helst kan registrera ett domännamn som innehåller bokstavskombinationen ”bank” någonstans i namnet? Exempel på detta är blodbank.se, en persons efternamn innehållande bokstavskombinationen bank eller en felstavning av exempelvis swedbank.se. Är det ett problem eller större risk om innehållet kopplat till domännamnet innehåller bankrelaterad information?

Frobbit! tror att människor är smarta nog att inte missuppfatta vad ett domännamn betyder. Det innebär att domännamnet i sig inte är problemet utan domännamnet i kombination med användningen.

Det innebär att en site som ger sig ut för att vara en bank/kan tas för att vara en bank - oavsett om domännamnet innehåller "bank" eller inte, är en större risk än en site med ett innehåll om vad som helst annat men där domännamnet innehåller "bank".

Det är dessutom så att många av våra banker inte använder domännamn som innehåller "bank", tex Nordea Bank AB som använder nordea.se som domännamn.

2. Anser Du/Ditt företag att .SE:s nuvarande regelverk i kombination med svensk lagstiftning tar hand om eventuella problem som kan uppstå om någon obehörig registrerar (och använder) ett domännamn som innehåller ordet "bank"? Om inte, vilka brister upplever Ni och hur kan dessa rättas till?

I princip ja! Det beror dock på hur tvistelösarna tolkar rekvisitet ond tro. Är det ond tro att registrera en felstavning, lägga en ppc-site och ta hand om de pengar som kommer in? Frobbit! tror inte att någon idag tror att en ppc-site är en bank-site. En ppc-site är heller inte en phishing site som gör att någon kan bli lurad den vägen.

3. Bör .SE:s regelverk ändras gällande domännamn innehållande bokstavskombinationen "bank"? Ja/Nej.

Nej, tvister gällande domännamn innehållande bokstavskombinationen "bank" skall avgöras på samma sätt som alla andra tvister - dvs med efterprövning.

4. Om Du/Ditt företag svarat Ja på fråga 3, på vilket sätt anser Du/Ditt företag att regelverket bör ändras (se bland annat de förslag som finns i bilaga 1). Har Du/Ditt företag något annat förslag än det som presenteras i bilaga 1?

I bilaga 1 redovisas fem olika alternativ till hur tvister kring domännamn innehållande bokstavskombinationen "bank" kan lösas:

- 1. Efterprövning via nuvarande ATF*
- 2. Efterprövning: .SE och FI i samverkan*
- 3. Efterprövning via ett ATF försett med nya regler*
- 4. Efterprövning genom särskild nämnd*
- 5. Efterprövning av relevant tillsynsmyndighet*

Alternativ 1 förutsätter att inga förändringar av dagens ATF sker. Frobbit! tolkar denna remiss samt de diskussioner som varit under senaste tiden som att det inte är ett alternativ. Dagens ATF behöver förändras, kanske på mer än en punkt och då är det bättre att diskutera hur man förbättrar.

Alternativ 2, 4 och 5 känns alla väldigt byråkratiska samt inriktade på en viss typ av tvister. Det är önskvärt att alla tvister kan hanteras lika.

Alternativ 3 låter eftersträvansvärt. Frågan är väl bara hur de nya reglerna skall se ut?

5. Bör ATF ändras – som en relevant åtgärd avseende problematiken kring ”bank” i domännamn – och nya regler införs där användning av domännamnet i strid med finansiell lagstiftning är grund för avregistrering, trots att domännamnet inte är förväxlingsbart med någons (till exempel en banks) kännetecken? En möjlighet är att Finansinspektionen skulle vara taleberättigad. Finns det någon annan aktör som skulle kunna hantera detta?

Om någon sätter upp en webbsite och bedriver bankverksamhet på den webbsiten utan att ha tillstånd från FI så är det lagvidrigt såvitt Frobbit! kan förstå. Det innebär att verksamheten kan beivras i domstol redan idag.

De Allmänna Villkoren pkt 6.2.3 säger dessutom att ”Om Domännamn eller användningen därav uppenbart strider mot svensk lag eller författning har .SE rätt att omedelbart Deaktivera eller avregistrera detta.”

Om Frobbit! tolkar 6.2.3 samt frågan korrekt så innebär det att .SE redan idag har verktygen för att avregistrera ett domännamn vars tillhörande site bedriver bankverksamhet.

Det som i sammanhanget skall diskuteras är om det är .SE:s roll att göra dylika avgöranden? Frobbit! uppfattning är att .SE skall koncentrera sig på registryverksamhet och inte tvistelösning. Våra domstolar är skapade för att ta hand om tvister så varför inte låta dem ta hand om dylika tvister också?

6. Ska redan registrerade domännamn omfattas av eventuella nya regler eller enbart nyregistreringar? Om Du/Ditt företag anser att redan registrerade domännamn ska omfattas bör då alla de domännamn som innehåller ”bank” avregistreras?

Nej, alla domännamn innehållande ”bank” skall inte avregistreras med automatik.

Om det finns redan registrerade domännamn som bryter mot aktuell lagstiftning så skall de hanteras som så och det kan göras omgående. Den part som anser att nuvarande innehavare bryter mot lagstiftningen kan ta innehavaren till domstol.

Om nya regler utarbetas och inkorporeras i ATF så får den som känner sig förfördelad initiera en ATF och sedan får reglerna utvisa om de nya reglerna är till Sökandens fördel eller inte. Om de inte är det kan Sökanden fortfarande gå till domstol.

Om någon bank redan idag känner sig åsidosatt och har avvägt möjligheten att gå till domstol men gjort bedömningen att han troligtvis inte skulle vinna målet så kommer sannolikt den bedömningen att kvarstå även om reglerna för ATF ändras. Detta därför att ATF inte kan göra andra beslut än vad som det finns lagstöd för.

7. Om någon form av prövning av förekomsten av bokstavskombinationen ”bank” införs, är det då tillräckligt att en granskning görs efter anmälan (till .SE) av någon som anser att den skedda registreringen är felaktig?

Domännamn innehållande ”bank” skall inte hanteras annorlunda än andra domännamn. Det innebär att om någon anser att den skedda registreringen är felaktig så skall de hanteras på samma sätt som alla andra registreringar som någon anser är felaktig.

8. En möjlighet att hantera prövning av förekomsten av bokstavskombinationen ”bank” är att inrätta en särskild nämnd som får ansvar för prövningen. Anser Du/Ditt företag att det är en bra lösning? Om en särskild nämnd med experter tillsätts, anser Du/Ditt företag att det är tillräckligt om den bemannas av ett urval av befintliga tvistlösare? Om inte, vem/vilka anser Du/Ditt företag skall ingå i denna nämnd? Vem/vilka anser Ni är mest lämpade att göra en eventuell prövning?

De tvistelösare som finns idag är inte fler än 13. De flesta av dem har varit med länge och har med de beslut de tagit varit med att forma hur det ser ut idag.

Alla organisationer mår bra av nytt blod och nya tankemönster regelbundet. ATF kan inte vara något undantag. Att plocka in ytterligare tvistelösare alternativt byta ut hela eller delar av kåren skulle antagligen både .SE och ATF-systemet må bra utav.

Frobbit! är dock oroliga för hur kunskapen om domännamnsmarknaden ser ut i vår juristkår? De som skall agera tvistelösare bör ha kunskap om hur domännamnmarknaden fungerar, vilka kollisioner med traditionella system som finns, vilka bokstavkombinationer som har skyddsvärde enligt någon lag etc. Frobbit! har svårt att tänka sig att all denna kunskap finns hos en individ och speciellt någon som inte arbetat med frågorna tidigare.

Därför är det också viktigt att dagens tvistelösare finns kvar så att ingen kunskap tappas om nya kommer in.

9. Bör ett negativt beslut efter en granskning kunna överklagas? Om ja, till vem ska det kunna överklagas?

Idag kan man gå till domstol, den möjligheten måste ju kvarstå.

Frobbit! känner en viss oro för att man bygger upp en parallell organisation bredvid de traditionella domstolarna och det tror vi inte gagnar den framtida utvecklingen av vårt samhälle.